

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1975 r. **Nr 1**

TREŚC: Str.

1.

DEKRET

z dnia 27 grudnia 1974 r.

o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa
(Dz. U. nr 50, poz. 321)

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Funkcjonariuszem pożarnictwa może być obywatel polski, który daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków służbowych oraz posiada określone kwalifikacje, odpowiedni stan zdrowia i warunki fizyczne do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

2. Stosunek służbowy funkcjonariuszy pożarnictwa, zwanych dalej „funkcjonariuszami", nawiązuje się na podstawie mianowania.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi wymagania w zakresie kwalifikacji oraz stanu zdrowia i warunków fizycznych, jakim powinien odpowiadać funkcjonariusz.

4. Oceny stanu zdrowia i warunków fizycznych do służby w ochronie przeciwpożarowej dokonują zakłady społecznej służby zdrowia na zasadach i w trybie określonych przez Ministrów Spraw Wewnętrznych oraz Zdrowia i Opieki Społecznej.

5. Mianowanie może nastąpić po odbyciu zasadniczej służby wojskowej albo po przeniesieniu do rezerwy bez odbycia tej służby, lub po zwolnieniu od obowiązku służby wojskowej.

Art. 2. 1. Komendanta Głównego Straży Pożarnych mianuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

2. Zastępcę Komendanta Głównego Straży Pożarnych, komendanta i zastępcę komendanta szkoły pożarniczej mianuje Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Komendanta wojewódzkiego straży pożarnych mianuje wojewoda, a komendanta straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa — prezydent miasta spośród kandydatów przedstawionych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

4. Komendanta powiatowego (miejskiego, dzielni-

cowego) straży pożarnych mianuje naczelnik powiatu (miasta, dzielnicy) spośród kandydatów przedstawionych przez komendanta wojewódzkiego straży pożarnych (komendanta straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa).

5. Komendanta terenowej zawodowej straży pożarnej mianuje komendant powiatowy straży pożarnych.

6. Głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej w ministerstwie (urzędzie centralnym) mianuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) spośród kandydatów przedstawionych przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

7. Funkcjonariuszy nie wymienionych w ust. 1—6 mianują:
1) w Komendzie Głównej Straży Pożarnych — Komendant Główny Straży Pożarnych,
2) w komendach straży pożarnych — właściwe terenowe organy administracji państwowej,
3) w terenowych zawodowych strażach pożarnych — komendanci tych straży,
4) w szkołach pożarniczych — komendanci tych szkół,
5) w resortowych jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej:
   a) na stanowiska oficerów i chorążych pożarnictwa — główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej, a w jednostkach ochrony przeciwpożarowej podległych urzędom centralnym, w których nie powołano głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej — komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw),
   b) na stanowiska podoficerów i szeregowców pożarnictwa — komendanci jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.

8. Funkcjonariuszy na stanowiska oficerów i chorążych pożarnictwa w jednostkach ochrony przeciwpożarowej organizacji spółdzielczych i społecznych mianują:
1) w centralnych związkach spółdzielni oraz w zarządach głównych organizacji społecznych — Komendant Główny Straży Pożarnych na wniosek zarządów centralnych związków w spółdzielni lub zarządów głównych tych organizacji,
2) w innych jednostkach organizacji spółdzielczych lub społecznych — komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw).

9. Funkcjonariuszy na stanowiska podoficerów i szeregowców w jednostkach wymienionych w ust. 8, pkt 2 mianują komendanci powiatowi (miejscy, dzielnicowi) straży pożarnych na wniosek zarządów tych organizacji.

Art. 3. Przed objęciem służby funkcjonariusz składa ślubowanie w brzmieniu:

„W pełni świadomy swoich obowiązków ślubuję uroczyście być wiernym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na powierzonym mi stanowisku dążyć ze wszystkich sił do umacniania ochrony przeciwpożarowej kraju, strzec i bronić przed pożarami dorobku narodowego, być ofiarnym i mężnym w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i wszelkiego mienia.

Ślubuję uroczyście sumiennie wykonywać polecenia przełożonych, przestrzegać regulaminów służbowych, strzec godności funkcjonariusza pożarnictwa i dobrego imienia służby."

Art. 4. Funkcjonariusz pożarnictwa podlega okresowym ocenom kwalifikacyjnym. Minister Spraw Wewnętrznych ustali szczegółowe zasady i tryb sporządzania tych ocen.

ROZDZIAŁ 2

Stopnie pożarnicze

Art. 5. Ustanawia się następujące kolejne stopnie pożarnicze:
1) szeregowcy pożarnictwa:
   strażak,
   starszy strażak,
2) podoficerowie pożarnictwa:
   kapral pożarnictwa,
   starszy kapral pożarnictwa,
   plutonowy pożarnictwa,
   ogniomistrz pożarnictwa,
   starszy ogniomistrz pożarnictwa,
3) chorążowie pożarnictwa:
   młodszy chorąży pożarnictwa,
   chorąży pożarnictwa,
   starszy chorąży pożarnictwa,
4) oficerowie pożarnictwa:
   a) oficerowie młodsi:
      podporucznik pożarnictwa,
      porucznik pożarnictwa,
      kapitan pożarnictwa,
   b) oficerowie starsi:
      major pożarnictwa,
      podpułkownik pożarnictwa,
      pułkownik pożarnictwa,
   c) generał pożarnictwa.

Art. 6. 1. Stopień strażaka funkcjonariusz otrzymuje z chwilą mianowania po raz pierwszy na stanowisko służbowe.

2. Stopień starszego strażaka nadają komendanci jednostek organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej.

3. Stopnie pożarnicze podoficerów pożarnictwa nadają komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw).

4. Słuchaczom szkół pożarniczych i funkcjonariuszom pełniącym służbę w szkołach pożarniczych stopnie szeregowców i podoficerów pożarnictwa nadają komendanci tych szkół.

5. Stopnie pożarnicze chorążych i młodszych oficerów pożarnictwa, z wyjątkiem pierwszego stopnia oficerskiego, nadaje Komendant Główny Straży Pożarnych.

6. Pierwszy stopień oficerski oraz stopnie starszych oficerów pożarnictwa nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

7. Stopień generała pożarnictwa nadaje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 7. 1. Nadanie funkcjonariuszowi stopnia pożarniczego następuje stosownie do posiadanych kwalifikacji oraz w zależności od opinii służbowej i zajmowanego stanowiska służbowego.

2. Warunkiem nadania pierwszego stopnia chorążego jest ukończenie Szkoły Chorążych Pożarnictwa.

3. Warunkiem nadania pierwszego stopnia oficerskiego jest ukończenie Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej.

Art. 8. Nadanie funkcjonariuszowi kolejnego stopnia pożarniczego nie może nastąpić wcześniej niż po przesłużeniu w stopniu:

strażaka	— 3 miesięcy,
kaprala pożarnictwa	— 2 lat,
starszego kaprala pożarnictwa	— 2 lat,
plutonowego pożarnictwa	— 3 lat,
ogniomistrza pożarnictwa	— 4 lat,
młodszego chorążego pożarnictwa	— 4 lat,
chorążego pożarnictwa	— 5 lat,
podporucznika pożarnictwa	— 3 lat,
porucznika pożarnictwa	— 4 lat,
kapitana pożarnictwa	— 5 lat,
majora pożarnictwa	— 4 lat,
podpułkownika pożarnictwa	— 4 lat.

Art. 9. 1. Funkcjonariuszowi można nadać kolejny wyższy stopień pożarniczy przed upływem ustalonych okresów w drodze wyróżnienia. Okresy te mogą być skrócone nie więcej niż o jeden rok.

2. W wypadkach wyjątkowych można nadać funkcjonariuszowi, który posiada szczególne kwalifikacje fachowe do pełnienia służby na odpowiednim stanowisku, stopień pożarniczy, mimo niezachowania warunków wymaganych do nadania tego stopnia.

Art. 10. Funkcjonariusz po przejściu do zawodowej służby wojskowej w specjalności pożarniczej lub do służby w Milicji Obywatelskiej otrzymuje stopień wojskowy lub milicyjny odpowiadający posiadanemu stopniowi pożarniczemu.

Art. 11 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby może posługiwać się posiadanym stopniem pożarniczym z określeniem „w stanie spoczynku".

2. Utrata stopnia pożarniczego następuje w razie:
1) utraty obywatelstwa polskiego,
2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę dodatkową pozbawienia praw publicznych,
3) zwolnienia ze służby na podstawie orzeczenia komisji dyscyplinarnej o wydaleniu ze służby,
4) zwolnienia ze służby w wypadku określonym w art. 32, ust. 2, pkt 1.

ROZDZIAŁ 3

Obowiązki i prawa funkcjonariuszy

Art. 12. 1. Funkcjonariuszy obowiązuje czas pracy stosowany w zakładach pracy, w których pełnią służbę.

2. Funkcjonariusze pełniący służbę na stanowiskach, na których wymagane jest utrzymanie ciągłości służby, pełnią służbę w systemie zmianowym, to jest 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby.

3. W uzasadnionych wypadkach właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) lub wojewoda (prezydent miasta wyłączonego z województwa) może wprowadzić, po zasięgnięciu opinii właściwego związku zawodowego, pełnienie służby w systemie zmianowym w wymiarze 24 godziny służby i 48 godzin wolnych od służby przy zapewnieniu odpowiedniego wypoczynku podczas pełnienia służby.

4. Za pracę wykonaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami służby określonymi w ust. 1—3 funkcjonariuszowi przysługuje w tym samym wymiarze czas wolny, a za pracę w niedziele i święta — inny dzień wolny od pracy.

5. Czas pracy funkcjonariuszy może być przedłużony w celu pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym albo w celu pełnienia dodatkowej służby, bez prawa do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe oraz do otrzymania czasu wolnego lub dnia wolnego, o którym mowa w ust. 4.

6. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych określi zasady pełnienia służby:
1) w celu utrzymania jej ciągłości,
2) w zakresie operacyjno-technicznym,
3) dodatkowej.

7. Za przedłużony czas pracy i za pracę w porze nocnej w wypadkach określonych w ust. 2, 3 i 5 przysługują zryczałtowane dodatki określone w przepisach o wynagrodzeniu, z tym że Rada Ministrów określi termin, od którego dodatki te będą przysługiwać.

8. Przepisów ust. 2, 3 i 5 nie stosuje się do kobiet w ciąży oraz do kobiet opiekujących się dziećmi do jednego roku. Dotyczy to także pracy nocnej.

Art. 13. Funkcjonariusz, niezależnie od przestrzegania obowiązków określonych w art. 100 Kodeksu pracy oraz obowiązków pracownika urzędu państwowego, powinien:
1) być ofiarny w ratowaniu zagrożonego życia ludzkiego i mienia oraz sumiennie wypełniać obowiązki i wykazywać szczególną dbałość o zabezpieczenie mienia przed pożarami,
2) strzec godności funkcjonariusza pożarnictwa,
3) przestrzegać ściśle regulaminów służbowych i dyscypliny służbowej, poleceń przełożonych oraz stawiać się osobiście do dyspozycji na każde wezwanie przełożonego.

Art. 14. Funkcjonariusz obowiązany jest do noszenia w czasie służby umundurowania.

Art. 15. 1. Funkcjonariusz otrzymuje corocznie urlop wypoczynkowy w wymiarze i na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

2. Funkcjonariuszowi wykonującemu czynności o charakterze operacyjno-technicznym przez okres ponad 5 lat przysługuje dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze od 6 do 12 dni roboczych. Zasady udzielania tego urlopu określają Ministrowie Spraw Wewnętrznych oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

Art. 16. 1. Funkcjonariusz otrzymuje bezpłatnie umundurowanie, odzież specjalną i wyekwipowanie osobiste.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określi w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej wzory umundurowania, dystynkcji, oznak i odzieży specjalnej funkcjonariuszy, a w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych normy umundurowania, odzieży specjalnej i wyekwipowania osobistego, wysokość i zasady wypłacania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz wypadki zwrotu tego równoważnika w razie zwolnienia ze służby.

Art. 17. 1. Absolwentom szkół pożarniczych, którzy podjęli służbę poza miejscem stałego zamieszkania, w jednostce ochrony przeciwpożarowej wskazanej przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych oraz funkcjonariuszom przeniesionym służbowo do innej miejscowości zakłady pracy, w których pełnią służbę, zapewniają mieszkanie.

2. Funkcjonariuszom wymienionym w ust. 1, którzy w miejscu pełnienia służby nie otrzymali mieszkania, przysługuje ekwiwalent pieniężny w wysokości i na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Parcy, Płac i Spraw Socjalnych

Art. 18. Funkcjonariusze podlegają obwiązkowi ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń w zakrsie następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie pełnienia służby.

Art. 19. Funkcjonariuszom w czasie akcji ratowniczych, ćwiczeń i szkolenia przysługuje bezpłatne wyżywienie na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 20. Funkcjonariuszom pełniącym służbę w organach administracji państwowej, w terenowych zawodowych strażach pożarnych i w szkołach pożarnicznych oraz ich małżonkom przysługuje prawo do korzystania z ulgi taryfowej przy przejazdach kolejami na zasadach ustalonych dla pracowników urzędów państwowych.

Art. 21. Funkcjonariuszom, którzy odznaczyli się ofiarnością i dobrymi wynikami w służbie, mogą być przyznawane nagrody i wyróżnienia przewidziane Kodeksem pracy, a ponadto mogą oni być awansowani w terminie wcześniejszym niż wymagany przepisami o wynagrodzeniu.

Art. 22. 1. Za wybitne osiągnięcia w służbie funkcjonariuszowi może być nadana odznaka honorowa „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa".

2. Odznakę nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

3. Minister Spraw Wewnętrznych określi tryb nadawania odznaki, jej wzór oraz sposób noszenia.

ROZDZIAŁ 4

Odpowiedzialność dyscyplinarna

Art. 23. Funkcjonariusze podlegają odpowiedzialności porządkowej i dyscplinarnej za naruszenie dyscypliny służbowej lub uchybienie godności funkcjonariusza.

Art. 24. Ustanawia się następujące kary porządkowe i dyscyplinarne:

1) kary porządkowe:
   a) upomnienie,
   b) ostrzeżenie,
2) kary dyscyplinarne:
   a) nagana,
   b) pozbawienie możliwości awansowania na okres do dwóch lat,
   c) wyznaczenie na niższe stanowisko służbowe,
   d) obniżenie stopnia pożarniczego,
   e) wydalenie ze służby.

Art. 25. 1. Kary porządkowe nakłada komendant jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

2. Przed nałożeniem kary porządkowej przełożony powinien dać funkcjonariuszowi możliwość złożenia wyjaśnień.

Art. 26. 1. Kary dyscyplinarne wymierzają komisje dyscyplinarne dla funkcjonariuszy pożarnictwa powołane przy terenowych organach administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych rozpatruje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna dla Funkcjonariuszy Pożarnictwa przy Komendancie Głównym Straży Pożarnych.

Art. 27. 1. Nie można ukarać funkcjonariusza karą porządkową po upływie 30 dni od powzięcia przez przełożonego wiadomości o popełnionym przewinieniu.

2. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego po upływie 90 dni od powzięcia przez przełożonego wiadomości o popełnieniu przewinienia ani nałożyć kary dyscyplinarnej po upływie dwóch lat od popełnienia przewinienia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w razie popełnienia przez funkcjonariusza przestępstwa lub wykroczenia.

4. Kary dyscyplinarne ulegają zatarciu po upływie lat 3 od ich nałożenia. Kary porządkowe ulegają zatarciu po upływie 1 roku.

5. Organizację komisji dyscyplinarnych, ich skład i sposób powoływania oraz tryb postępowania przed tymi komisjami, jak również sposób wykonywania orzeczeń komisji dyscyplinarnych określi Minister Spraw Wewnętrznych.

ROZDZIAŁ 5

Zmiany w stosunku służbowym i zwolnienie ze służby

Art. 28. 1. Funkcjonariusza można na jego wniosek lub za jego zgodą przenieść na inne stanowisko służbowe lub do innej jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

2. W uzasadnionych wypadkach funkcjonariusza można przenieść bez jego zgody na takie samo lub równorzędne stanowisko z zachowaniem dotychczasowego wynagrodzenia do innej jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej w tej samej lub innej miejscowości.

3. Świadczenia z tytułu przeniesienia do innej miejscowości oraz zasady ich przyznawania regulują odrębne przepisy.

4. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi potrzebami służby funkcjonariusza można delegować do służby w innej jednostce ochrony przeciwpożarowej na okres nie przekraczający 3 miesięcy.

5. W razie delegowania do innej miejscowości funkcjonariuszowi przysługują diety i inne należności na zasadach stosowanych przy podróżach służbowych na obszarze kraju.

6. Przeniesienie i delegowanie do innej miejscowości kobiety w ciąży lub kobiety opiekującej się dzieckiem nie może nastąpić bez jej zgody.

Art. 29. 1. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe w razie:

1) trwałej niezdolności do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku stwierdzonej orzeczeniem lekarskim, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia go na równorzędne stanowisko,
2) niewywiązywania się z obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku stwierdzonego w 2 kolejnych ocenach kwalifikacyjnych, między wydaniem których upłynęło co najmniej 3 miesiące,
3) straty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku,
4) likwidacji zajmowanego stanowiska służbowego, jeżeli nie ma możliwości przeniesienia funkcjonariusza na równorzędne stanowisko,

2. Funkcjonariusza można przenieść na niższe stanowisko służbowe również na jego prośbę.

Art. 30. Funkcjonariusza można zawiesić w czynnościach służbowych, gdy w związku z wszczęciem postępowania karnego lub dyscyplinarnego konieczne jest dla dobra służby niezwłoczne odsunięcie go od pełnienia obowiązków służbowych.

Art. 31. 1. Wynagrodzenie funkcjonariusza w okresie tymczasowego aresztowania oraz zawieszenia w czynnościach służbowych ulega ograniczeniu do połowy wynagrodzenia zasadniczego.

2. Jeżeli zapadł wyrok uniewinniający lub postępowanie karne zostało umorzone, funkcjonariuszowi należy wypłacić pozostałą część wynagrodzenia.

3. Pozostałą część wynagrodzenia należy także wypłacić, jeżeli zapadło orzeczenie komisji dyscyplinarnej uniewinniające albo postępowanie to zostało umorzone, lub zawieszenie w czynnościach służbowych zostało uchylone wskutek odwołania, o którym mowa w art. 36, ust. 2.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli postępowanie karne lub dyscyplinarne zostało umorzone warunkowo albo z powodu przedawnienia, lub amnestii.

Art. 32. 1. Funkcjonariusza zwalnia się ze służby w razie:

1) niepodporządkowania się przez niego decyzji o przeniesieniu na niższe stanowisko służbowe w wypadkach określonych w art. 29,
2) porzucenia pracy,
3) trwałej niezdolności do służby stwierdzonej orzeczeniem lekarskim,
4) wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby,
5) utraty stopnia pożarniczego w wypadkach, o których mowa w art. 11, ust. 2, pkt 1 i 2,
6) własnej prośby funkcjonariusza — w terminie z nim uzgodnionym, nie później jednak niż w ciągu 3 miesięcy.

2. Funkcjonariusza można zwolnić ze służby w razie:

1) nieprzydatności do służby stwierdzonej w okresie pierwszego roku służby,
2) niezdolności do pracy wskutek choroby, a także w razie usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn — po upływie okresów przewidzianych w art. 53 Kodeksu pracy,
3) nieuzasadnionej odmowy poddania się badaniom lekarskim mającym na celu stwierdzenie zdolności do służby,
4) niewywiązywania się z obowiązków służbowych, stwierdzonego w 2 kolejnych ocenach kwalifikacyjnych, między którymi upłynęły co najmniej 3 miesiące,
5) zawinionej utraty uprawnień koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku,
6) skazania na karę pozbawienia lub ograniczenia wolności,
7) nabycia prawa do zaopatrzenia emerytalnego,
8) likwidacji jednostki ochrony przeciwpożarowej.

Art. 33. Stosunek służbowy wygasa z upływem 3 miesięcy nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania.

Art. 34. Jeżeli zwolnienie funkcjonariusza ze służby z przyczyn określonych w art. 32, ust. 1, pkt 1 i 3 oraz ust. 2, pkt 1—4 i 7 miałoby nastąpić w okresie choroby lub usprawiedliwionej nieobecności z innych przyczyn, zwolnienie nie może nastąpić przed upływem okresu, o którym mowa w art. 53, § 1, pkt 2 i § 2 Kodeksu pracy.

Art. 35. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby przed upływem 5 lat od dnia ukończenia Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej lub 3 lat od dnia ukończenia Szkoły Chorążych Pożarnictwa jest obowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość otrzymanej w czasie nauki pomocy materialnej, kosztów utrzymania i umundurowania.

2. Minister Spraw Wewnętrznych określa wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, zasady ich zwracania oraz wypadki zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów.

Art. 36. 1. Decyzje w sprawach nawiązania stosunku służbowego, przeniesienia, delegowania, wyznaczenia na niższe stanowisko, zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych lub zwolnienia ze służby funkcjonariusza wydają przełożeni uprawnieni do mianowania na stanowiska służbowe.

2. Od decyzji w tych sprawach funkcjonariusz może w terminie 7 dni wnieść odwołanie do bezpośrednio wyższego przełożonego. Od decyzji wydanej przez ministra lub wojewodę (prezydenta miasta wyłączonego z województwa) odwołanie nie przysługuje.

3. W sprawach, o których mowa w ust. 1, nie są właściwe powiatowe komisje odwoławcze do spraw pracy.

ROZDZIAŁ 6

Wynagrodzenie i inne należności pieniężne funkcjonariusza

Art. 37. 1. Wynagrodzenie funkcjonariusza składa się:
1) z wynagrodzenia zasadniczego według posiadanego stopnia pożarniczego i zajmowanego stanowiska służbowego,
2) z dodatków do wynagrodzenia.

2. Funkcjonariusze otrzymują nagrody jubileuszowe.

3. Wynagrodzenie płatne jest miesięcznie z dołu.

4. Zasady wynagradzania oraz przyznawania nagród jubileuszowych określają przepisy o wynagrodzeniu.

Art. 38. 1. Funkcjonariusz przeniesiony na inne stanowisko służbowe, do którego przywiązane jest wynagrodzenie niższe od pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, zachowuje dotychczasowe wynagrodzenie.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do funkcjonariuszy przeniesionych na niższe stanowisko służbowe w wypadkach określonych w art. 29, ust. 1, pkt 2 i ust. 2.

Art. 39. 1. Funkcjonariusz zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 32, ust. 1, pkt 1 i 3 oraz ust. 2, pkt 1, 4, 7 i 8 otrzymuje odprawę.

2. Funkcjonariuszowi zwolnionemu ze służby na własną prośbę przysługuje odprawa, jeżeli nabył on prawo do emerytury.

Art. 40. Wysokość odprawy, o której mowa w art. 39, równa się wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego z dodatkami o charakterze stałym pobieranego przez funkcjonariusza na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym, zwiększonego o 20% za każdy rok wysługi ponad jeden rok służby. Wysokość odprawy nie może przekraczać 3-miesięcznego wynagrodzenia. Okres służby przekraczający 6 miesięcy liczy się jako pełny rok.

ROZDZIAŁ 7

Kandydaci na funkcjonariuszy

Art. 41. Osoba posiadająca obywatelstwo polskie, która daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków służbowych, posiada odpowiedni stan zdrowia i warunki fizyczne do służby w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz złoży zobowiązanie do pełnienia służby w tych jednostkach, może być przyjęta do szkoły pożarniczej w charakterze kandydata na funkcjonariusza.

Art. 42. 1. Kandydaci na funkcjonariuszy otrzymują należności pieniężne, zakwaterowanie, wyżywienie, umundurowanie ,odzież specjalną oraz wyekwipowanie na zasadach określonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

2. Kandydaci na funkcjonariuszy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków w czasie nauki.

Art. 43. Po ukończeniu szkoły pożarniczej kandydat na funkcjonariusza jest obowiązany podjąć służbę w jednostce ochrony przeciwpożarowej wskazanej przez Komendanta Głównego Straży Pożarnych.

Art. 44. Kandydat na funkcjonariusza traci stopień pożarniczy w razie nieukończenia szkoły pożarniczej lub niepodjęcia służby po ukończeniu szkoły.

Art. 45. Do kandydatów na funkcjonariuszy, którzy zrezygnowali z nauki w szkole pożarniczej lub którzy zostali z tej szkoły wydaleni, albo po ukończeniu szkoły nie podjęli służby we wskazanej jednostce ochrony przeciwpożarowej, stosuje się przepis art. 35.

ROZDZIAŁ 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 46. Członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa zatrudnieni w dniu wejścia w życie dekretu stają się z mocy prawa funkcjonariuszami pożarnictwa i otrzymują odpowiednie stopnie pożarnicze według zasad ustalonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 47. W ustawie z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. nr 3, poz. 6, z 1972 r. nr 16, poz. 114 i nr 53, poz. 341, z 1973 r. nr 38, poz. 225 oraz z 1974 r. nr 21, poz. 116 i nr 47, poz. 280) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40 dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:
1) w art. 40 dodaje się nowy pkt 7 w brzmieniu:
„7) dla funkcjonariuszy pożarnictwa";
2) w rozdziale 4 dodaje się nowy tytuł VII w brzmieniu:
„VII. Dodatek dla funkcjonariuszy pożarnictwa.
Art. 48b. 1. Funkcjonariuszowi pożarnictwa uprawnionemu do emerytury lub renty inwalidzkiej, który pełnił służbę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej wykonując czynności o charakterze operacyjno-technicznym, przysługuje dodatek w wysokości 15% tych świadczeń.
2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia okresy służby uprawniające do dodatku, o którym mowa w ust. 1, oraz szczegółowe zasady jego przyznawania."

Art. 48. W sprawach nie uregulowanych dekretem do funkcjonariuszy pożarnictwa stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

Art. 49. 1. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszego dekretu zachowują moc przepisy dotychczasowe, o ile nie są sprzeczne z niniejszym dekretem.

2. Do czasu ustalenia terminu, o którym mowa w art. 12, ust. 7, funkcjonariuszom przysługuje dodatek za przedłużony czas pracy na zasadach dotychczasowych.

Art. 50. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1975 r.

Przewodniczący Rady Państwa
H. Jabłoński

Sekretarz Rady Państwa
L. Stasiak

2.

ZARZĄDZENIE NR 94 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 grudnia 1974 r.

w sprawie dodatków za pracę w warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia, przysługujących niektórym pr cownikom straży pożarnych zatrudnionym w transporcie samochodowym

Na podstawie § 13 uchwały nr 60 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników transportu samochodowego, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej (Monitor Polski nr 9, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom komend straży pożarnych i zawodowych straży pożarnych terenowych organów administracji państwowej nie będącym członkami Korpusu Technicznego Pożarnictwa — wynagradzanym według zasad określonych w zarządzeniu nr 11 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 18 marca 1974 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w transporcie samochodowym, spedycji krajowej i komunikacji miejskiej (Dz. Urz. MPPiSS nr 5, poz. 10), zatrudnionym w transporcie samochodowym w warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia przysługuje dodatek w wysokości od 0,50 zł do 1,50 zł za każdą godzinę pracy w tych warunkach.

§ 2. Wykaz prac wykonywanych w warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz dodatków za pracę w tych warunkach określa załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 kwietnia 1974 r.

W porozumieniu:

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
wz. Z. Dudziński

Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych
Wiceprzewodniczący ZG ZZPPiS
W. Musiał

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

Złącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych nr 94 z dnia 30 grudnia 1974 r.

WYKAZ

prac wykonywanych w warunkach uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz dodatków za pracę w tych warunkach

1. Robotnicy zaplecza technicznego

Grupa I.

Dodatek w wysokości 0,50 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:
a) czyszczenie ręczne (płukanie) zbiorników paliwa,
b) ładowanie akumulatorów,
c) przygotowanie, nalewanie i nasycenie elektrolitem (elektrolizer) przy produkcji ogniw i baterii,
d) usuwanie lakieru z karoserii środkami chemicznymi.

Grupa II.

Dodatek w wysokości 0,75 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:
a) spawanie gazowe i elektryczne (łukowe),
b) malowanie i lakierowanie ręczne farbami nitro i bitumicznymi,
c) natryskiwanie podwozi olejami gazowymi,
d) rozcieńczanie farb i lakierów,
e) naprawa akumulatorów,
f) naprawa silników spalinowych pracujących na benzynie etylizowanej.

Grupa III.

Dodatek w wysokości 1,00 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu lakierowania natryskowego.

Grupa IV.

Dodatek w wysokości 1,25 zł za godzinę przysługuje przy wykonywaniu następujących prac:
a) montowanie akumulatorów — składanie ogniw,
b) lutowanie płyt i połączeń akumulatorowych,
c) miniowanie,
d) piaskowanie i pomoc.

3.

ZARZĄDZENIE NR 1 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 3 stycznia 1975 r.

w sprawie określenia stopni pożarniczych funkcjonariuszy pożarnictwa posiadających stopnie Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie art. 46 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. nr 50, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stopnie służbowe posiadane przez funkcjonariuszy pożarnictwa, nadane przed dniem 1 stycznia 1975 r. odpowiadają następującym stopniom pożarniczym:

1) szeregowcy pożarnictwa:

strażak-kandydat, strażak	— strażak
starszy strażak	— starszy strażak

2) podoficerowie pożarnictwa:

sekcyjny	— kapral pożarnictwa
młodszy ogniomistrz pożarnictwa	— starszy kapral pożarnictwa
ogniomistrz pożarnictwa	— ogniomistrz pożarnictwa
starszy ogniomistrz pożarnictwa	— starszy ogniomistrz pożarnictwa

3) chorążowie pożarnictwa:

młodszy chorąży pożarnictwa	— młodszy chorąży pożarnictwa
chorąży pożarnictwa	— chorąży pożarnictwa
starszy chorąży pożarnictwa	— starszy chorąży pożarnictwa

4) oficerowie pożarnictwa:

a) oficerowie młodsi:

aspirant, starszy aspirant	— podporucznik pożarnictwa
młodszy kapitan pożarnictwa	— porucznik pożarnictwa
kapitan pożarnictwa	— kapitan pożarnictwa

b) oficerowie starsi:

starszy kapitan pożarnictwa	— major pożarnictwa
kapitan szef	— podpułkownik pożarnictwa
kapitan sztabu	— pułkownik pożarnictwa

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1975 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

4.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH ORAZ PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 4 marca 1975 r.

w sprawie dodatkowych urlopów wypoczynkowych dla funkcjonariuszy pożarnictwa

(Monitor Polski nr 9, poz. 49)

Na podstawie art. 15, ust. 2 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. nr 50, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariuszowi pożarnictwa wykonującemu czynności o charakterze operacyjno-technicznym przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:

1) 6 dni roboczych — po okresie 5 lat wykonywania tych czynności
2) 9 dni roboczych — po okresie 15 lat wykonywania tych czynności
3) 12 dni roboczych — po okresie 20 lat wykonywania tych czynności

§ 2. Funkcjonariuszowi pożarnictwa, który w danym roku kalendarzowym wykorzystał już dodatkowy urlop wypoczynkowy, a następnie nabył w ciągu tego roku prawo do urlopu dodatkowego w wyższym wymiarze, przysługuje urlop uzupełniający.

§ 3. Dodatkowy urlop wypoczynkowy nie może być dzielony na części.

§ 4. 1. Przesunięcie terminu dodatkowego urlopu wypoczynkowego może nastąpić na wniosek funkcjonariusza pożarnictwa umotywowany ważnymi przyczynami.

2. Przesunięcie terminu dodatkowego urlopu wypoczynkowego jest także dopuszczalne z powodu szczególnych potrzeb zakładu, jeżeli nieobecność fun-

kcjonariusza pożarnictwa spowodowałaby poważne zakłócenia toku służby.

§ 5. Jeżeli funkcjonariusz pożarnictwa nie może rozpocząć dodatkowego urlopu wypoczynkowego w ustalonym terminie z przyczyn usprawiedliwiających nieobecność w służbie, a w szczególności z powodu:

1) czasowej niezdolności do służby wskutek choroby,
2) odosobnienia w związku z chorobą zakaźną,
3) powołania na ćwiczenia wojskowe albo na przeszkolenie wojskowe na czas do 3 miesięcy,
4) urlopu macierzyńskiego,

zakład pracy jest obowiązany przesunąć urlop na termin późniejszy.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W porozumieniu:

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
T. Rudolf

Minister Spraw Wewnętrznych
St. Kowalczyk

5.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 4 marca 1975 r.

w sprawie zasad pełnienia służby przez funkcjonariuszy pożarnictwa

(Monitor Polski nr 9, poz. 48)

Na podstawie art. 12, ust. 6 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. nr 50, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariuszy pożarnictwa pełniących służbę w systemie zmianowym 12 godzin służby i 24 godziny wolne od służby obowiązuje 8 godzin służby podstawowej przeznaczonej na zajęcia szkoleniowe, operacyjne i techniczne i 4 godziny służby czuwania.

2. W razie wprowadzenia pełnienia służby w systemie zmianowym 24 godziny służby i 48 godzin wolnych od służby, funkcjonariuszy obowiązuje 9 godzin służby podstawowej przeznaczonej na zajęcia szkoleniowe, operacyjne i techniczne, 7 godzin służby czuwania i 8 godzin wypoczynku podczas pełnienia służby.

3. Wypoczynek, o którym mowa w ust. 2, może być przerwany w związku z akcją ratowniczą lub alarmem ćwiczebnym, albo w związku z potrzebą utrzymania jednostki straży pożarnej w pełnej gotowości z innych przyczyn.

§ 2. Pełnienie służby w zakresie operacyjno-technicznym polega w szczególności na:

1) operacyjnym zabezpieczeniu miejscowości, zakładów pracy, transportu, obszarów leśnych,
2) udziale w akcjach ratowniczych,
3) przeprowadzaniu ćwiczeń oraz inspekcji gotowości alarmowej i technicznej jednostek ochrony przeciwpożarowej,
4) pełnieniu dyżurów operacyjnych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
5) pozostawaniu w dyspozycji operacyjnej komendanta jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

§ 3. 1. Do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym są obowiązani z tytułu zajmowanego stanowiska:

1) Komendant Główny Straży Pożarnych,
2) zastępcy Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
3) komendanci wojewódzcy straży pożarnych (komendanci straży pożarnych miast wyłączonych z województw),
4) główni inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w ministerstwach (urzędach centralnych),
5) komendanci powiatowi (miejscy, dzielnicowi) straży pożarnych,
6) komendanci zawodowych straży pożarnych,
7) komendanci szkół pożarniczych,
8) starsi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej w zjednoczeniach.

2. Funkcjonariuszy pożarnictwa nie wymienionych w ust. 1 wyznaczają do pełnienia służby w zakresie operacyjno-technicznym oraz określają im szczegółowe zadania, w ramach ustalonych w § 2, przełożeni uprawnieni do mianowania na stanowiska służbowe.

§ 4. Komendant jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej może polecić funkcjonariuszowi pożarnictwa pełnienie służby dodatkowej na czas przeprowadzenia akcji ratowniczej lub ćwiczeń, albo w razie konieczności czasowego wzmocnienia operacyjnego jednostki organizacyjnej ochrony przeciwpożarowej.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W porozumieniu:
Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
T. Rudolf

Minister Spraw Wewnętrznych
St. Kowalczyk

6.

ZARZĄDZENIE NR 1 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 8 stycznia 1975 r.

w sprawie przeglądów stanu technicznego i konserwacji gaśnic i agregatów gaśniczych

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 14 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37 i z 1972 r. nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Gaśnice i agregaty gaśnicze powinny być poddawane:

1) przeglądom stanu technicznego,
2) okresowej konserwacji,
3) warsztatowym czynnościom naprawczo-konserwacyjnym.

§ 2. Przegląd stanu technicznego gaśnic i agregatów gaśniczych polega na sprawdzeniu:

1) czy gaśnica lub agregat gaśniczy nie posiada uszkodzeń mechanicznych lub korozji,
2) jakości środka gaśniczego oraz napełnianie,
3) właściwego oznakowania określającego przeznaczenie i sposób użycia,
4) odpowiedniego zlokalizowania i zamontowania gaśnicy lub agregatu gaśniczego.

§ 3. Okresową konserwację gaśnic należy przeprowadzać:

1) co 12 miesięcy w odniesieniu do gaśnic wodnych na pianę mechaniczną, proszkowych oraz halonowych o stałym ciśnieniu.
2) co 6 miesięcy w odniesieniu do gaśnic wodnych na pianę mechaniczną i proszkowych, w których czynnik wyrzucający (gaz roboczy) znajduje się w oddzielnych zbiornikach, śniegowych, pianowych na pianę chemiczną i tetrowych oraz gaśnic tetrowych przystosowanych do lekkiej wody.

2. Okresy konserwacji gaśnic i agregatów gaśniczych mogą być skrócone w zależności od miejscowych warunków (warunki atmosferyczne, działanie kwasów lub innych substancji itp.)

3. Szczegółowe terminy czynności konserwacyjnych tych gaśnic i agregatów gaśniczych powinny być określone w umowie — zleceniu pomiędzy zakładem prowadzącym usługi konserwacyjne i użytkownikami w uzgodnieniu z właściwą terenowo komendą straży pożarnych.

§ 4. 1. Okresowa konserwacja gaśnic, o których mowa w § 3, polega na sprawdzeniu:

1) czy gaśnica i agregat gaśniczy nie ma uszkodzeń mechanicznych lub korozji,
2) aktywności ładunku oraz jego stanu,
3) właściwego oznakowania gaśnicy lub agregatu oraz czyszczeniu gaśnicy, agregatu.

2. Gaśnicę lub agregat gaśniczy mające uszkodzenia, które nie mogą być usunięte w ramach okresowej konserwacji, należy zakwalifikować do naprawy warsztatowej.

§ 5. Gaśnice i agregaty gaśnicze powinny być poddawane warsztatowym czynnościom naprawczo-konserwacyjnym co 36 miesięcy.

§ 6. 1. Warsztatowe czynności naprawczo-konserwacyjne powinny być przeprowadzane w specjalistycznych zakładach naprawczych.

2. Do czynności tych należy:

1) rozmontowanie gaśnicy i agregatu gaśniczego,
2) szczegółowe sprawdzenie stanu technicznego części składowych gaśnicy i agregatu,
3) sprawdzeniu ich przydatności do dalszego użytkowania,
4) oczyszczenie i zabezpieczenie przed korozją,
5) dokonanie naprawy lub wymiany uszkodzonych części,
6) naładowanie lub wymiana ładunku.

§ 7. Przeglądy stanu technicznego, okresowe konserwacje oraz warsztatowe czynności naprawczo-konserwacyjne powinny być przeprowadzane w oparciu o instrukcję opracowaną przez zakład wykonujący usługi konserwacyjne na podstawie wytycznych producenta uzgodnionych z Komendą Główną Straży Pożarnych.

§ 8. Do wykonywania warsztatowych czynności konserwacyjnych uprawnione są osoby posiadające odpowiednie przeszkolenie, udokumentowane świadectwem wystawionym przez Wojewódzkie Komendy Straży Pożarnych lub Zakład Doskonalenia Zawodowego.

§ 9. Przeglądy, konserwacje i naprawy gaśnic oraz agregatów gaśniczych mogą przeprowadzać:

1) uprawnieni pracownicy specjalistycznych zakładów usługowych konserwacyjno-naprawczych,
2) na terenie zakładu pracy również uprawnieni do tego pracownicy tych zakładów.

§ 10. Dokonanie przeglądu stanu technicznego okresowej konserwacji lub warsztatowej czynności naprawczo-konserwacyjnej powinno być oznakowane na gaśnicy trwale za pomocą odpowiednich naklejek lub innym systemem z podaniem daty, rodzaju czynności oraz przez kogo została wykonana.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Komendant Główny Straży Pożarnych
wz. **Wł. Pilawski**

7.

ZARZĄDZENIE NR 2 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 4 stycznia 1975 r.

w sprawie wprowadzenia Regulaminu musztry straży pożarnych

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 5 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37 i 1972 r. nr 7, poz. 25) zarządzą się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego w jednostkach ochrony przeciwpożarowej Regulamin musztry straży pożarnych, stanowiący załącznik do zarządzania.

Uwaga: regulamin został przesłany do zainteresowanych jednostek.

§ 2. Traci moc rozkaz wprowadzający nr 2/61 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 10.II. 1961 r. w sprawie zatwierdzenia i wprowadzenia do użytku służbowego „Regulaminu musztry straży pożarnych".

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

8.

ZARZĄDZENIE NR 3 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 25 marca 1975 r.

w sprawie powołania i zakresu działania komisji do spraw rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania

Na podstawie § 1, ust. 2 zarządzenia nr 51 Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 25 maja 1972 r. w sprawie ustalenia kwalifikacji i stopni służbowych dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 5, poz. 15) i w związku z § 4 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 października 1963 r. w sprawie uzgadniania z organami ochrony przeciwpożarowej projektów budowlanych (Dz. Bud. nr 22, poz. 75) zarządzą się, co następuje:

§ 1. O wydanie zaświadczenia stwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności rzeczoznawcy zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania mogą ubiegać się:

1) oficerowie pożarnictwa, którzy ukończą z wynikiem pomyślnym Wyższy Kurs Doskonalenia Oficerów w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej,
2) absolwenci Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej,
3) osoby nie będące funkcjonariuszami pożarnictwa posiadające wyższe wykształcenie techniczne.

§ 2. 1. Powołuje się komisję do spraw rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania w składzie:

przewodniczący
— płk poż. inż. Tomasz Ostrowski

z-ca przewodniczącego
— płk poż. Edmund Piechocki

członkowie
— płk poż. Michał Podbielski
— doc. dr hab. inż. Jacek Wiąckowski
— ppłk poż. inż. Andrzej Safuta
— kpt. poż. mgr Andrzej Orłowski

sekretarz
— por. poż. Adam Kłodnicki

2) Przewodniczący komisji może dokooptować do jej składu specjalistów z określonej dziedziny zabezpieczeń przeciwpożarowych obiektów budowlanych.

§ 3. Zakres działania komisji do spraw rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania określa regulamin stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 9/74 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 października 1974 r. w sprawie powołania i zakresu działania komisji do spraw rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 3
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 25 marca 1975 r.

REGULAMIN

komisji do spraw rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania

§ 1. Komisja do spraw rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych zwana dalej „Komisją” jest powołana do orzekania o kwalifikacjach kandydatów na rzeczoznawców zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania.

§ 2. 1. Komisja obraduje, egzaminuje i orzeka w składzie co najmniej 3 osób.

2. Komisja podejmuje uchwały większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 3. 1. Osoby ubiegające się o wydanie zaświadczenia stwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności rzeczoznawcy zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania, zwanego dalej ,,zaświadczeniem", obowiązane są złożyć wniosek do Sekretariatu Komisji w Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

2. Do wniosku należy dołączyć: dowody posiadanego wykształcenia oraz dane określające praktykę zawodową (zaświadczenie z pracy, wykaz opracowań z dziedziny zabezpieczeń przeciwpożarowych itp.).

3. Jeżeli nie zostały złożone wszystkie wymagane dokumenty, Komisja wzywa ubiegającego się o wydanie zaświadczenia do uzupełnienia brakujących dokumentów. W razie niejasności w dokumentach lub powstania wątpliwości Komisja może przeprowadzić odpowiednie postępowanie wyjaśniające.

§ 4. 1. Po rozpatrzeniu wniosku Komisja postanawia:

1) dopuścić osobę ubiegającą się o wydanie zaświadczenia do egzaminu,
2) odrzucić wniosek o dopuszczenie do egzaminu.

2. Ponadto w przypadku stwierdzenia, że wyniki pracy zawodowej wskazują na posiadanie kwalifikacji do wykonywania czynności rzeczoznawcy — Komisja może wystąpić do Komendanta Głównego Straży Pożarnych z wnioskiem o zwolnienie osoby, o której mowa w § 3, ust. 1. od obowiązku złożenia egzaminu.

3. Przewodniczący Komisji powiadamia kandydata o dopuszczeniu go do egzaminu, ustalając termin i miejsce egzaminu.

4. W razie niedopuszczenia kandydata do egzaminu przewodniczący Komisji powiadamia o tym zainteresowanego.

§ 5. Egzamin ma na celu sprawdzenie:

a) czy kandydat opanował zakres fachowej wiedzy niezbędnej do wykonywania czynności rzeczoznawcy zabezpieczeń przeciwpożarowych w jednostkach projektowania,
b) czy kandydatowi znane są nowoczesne i aktualne tendencje rozwojowe zabezpieczeń przeciwpożarowych w powiązaniu z postępem w pokrewnych dziedzinach ochrony przeciwpożarowej.
c) czy kandydat umie posługiwać się przepisami, normami i pomocniczym materiałem technicznym oraz czy właściwie interpretuje ustalenia przepisów.

§ 6. 1. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół. Ocenę wyników egzaminu ustala się jako ,,pomyślny" lub „niepomyślny”.

2. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu przewodniczący Komisji podaje kandydatowi termin, po upływie którego może on poddać się ponownie egzaminowi. Termin ten nie może być krótszy od 1 roku.

3. W razie pomyślnego wyniku egzaminu Komisja przedstawia wniosek do Komendanta Głównego Straży Pożarnych o wydanie zaświadczenia.

Druk. Wojskowe Zakłady Graficzne. Warszawa. Zam. 4650 z dnia 25.04.75 r. B-73.